

אכתקיוס זרותי

לתשומת לב הקורא א. סידון:
עליך לציין מעל גבי מעטפה כגורה ו-
מבויללת את המיספר המתייחס אל אותה
נערה, ואנו מצידנו נעביר את המכתב ל-
תעודתו. פרוצדורה זו מתייחסת רק לפעם
הראשונה. המשך ההתכתבות נעשה בינינו
ישירות, תודה לאל.

★ ★ ★ לקראת בחינות הבגרות

הדרישה לסטודנטים היא כה גדולה, עד
שאני מתחילה להשווה כי יש לסטודנטים
משהו, ככלות הכול שאין לאחרים. גם הן
(1223/84) רוצות בשני סטודנטים, הגם ש'
בתקופה זו הן אומרות "... הומן הפנוי
העומד לרשותנו הוא בבחינת מותרות, כי
אנו מתכוננות בקדחתנות לבחינות הבגרות."
אף-על-פי-כן, ולמרות קצת הבהינות,
תוכלנה מן הסתם למצוא גם זמן פנוי ל-
השתעשע בחברתכם, או על-ידכם, אם תמצ-
או (כמובן) ראויים לכך. ואני חוששת שכן.

★ ★ ★
למה אני צוחקת? לא, שום דבר מיוחד.
רק נזכרתי איך הבוקר, כאשר ערכת את
הביקור הבסורתי שלי אצל השכנה, שמעתי
את דני אומר לאמיו "אמא! אני רוצה
אחות קטנה!" — "אתה יודע מה?" אמרה
לו אמא, "אולי נחכה עד שאבא יחזור מ'
חוף לארץ, ואז נדבר אתו על זה" — "אהו!
זה לא קונץ", ענה לה דני, "אני רוצה
שנכין לו הפתעה".

★ ★ ★ לב חמים — לנחמה

4.1.61 — היודעים אתם מה זה אומר?
זה אומר שמלאו לה עשרים ושניים אבני
בית. זה אומר "... שהאביב כה קצר הוא,
והחורף כה ארוך הוא. זה אומר שקר לי,
כן, קר לי לסיבוב בעולם ערמלי זה, ללא
לב חמים לנחמה. עיפתי, רותי, האין זה
משום שמעולם לא חיפשתי אותו לב? ש'
מעולם לא עשיתי דבר למצואו? כי אם צי-
פיתי בכינות קפואה, למען יבוא הוא אלי?
... יתכן! ...!

"והרי יודעת אני, שאם אדם חפץ בדבר'
מה, עליו להילחם עבורו! אלא שאיני יודעת
כיצד עושים זאת, או אולי יראה אני את
החיים, ובינתיים, האביב חולף עובר לו,
ולי קר, אוי מה קר. אוי נרדמת אנוכי
קפואה, והאילן האהוב ליד חלונני שוב אינו
רונן כתמול, ושייקספיר שוב אינו ניצחי...
ואני תוהה: האם חיה אנוכי בקצהו הנכון

של העולם? או — אולי למרות הכל יש
אף כאן חום חבוי, אי-שם, המצפה שיגלוהו.
אוי רותי! בוערת אני בכמיהה, בכמיהה
עזה ללב אנושי חם! התושיטי ירך לי לעז-
רה, למצוא?"

שמע! כן, אתה שם. האם אתה שומע
אותי? ובכן, הגה הכול, קח מיד עט וכתוב
אל (1223/85), ואל תיפתח לי זוג עיניים
בוהות. מה יש, אינך מביין? אתה לא מס'
פיק חם?

★ ★ ★ פריחה, מה השעה?

והנה עוד מכתב מהסוג שאני משתגעת
לקרוא (1223/86). ותאמרו — זה לעולם
לא יגמר?

"זה קרה ביום שישי (13.1.61) בשעות
הבוקר המוקדמות. נסעתי מרמת-גן באוטו-
בוס 55. עליתי בתחנה השנייה, ברחוב אר-
לוזורוב, והתיישבתי ליד נערה שאטנית עם
עיניים כחולות. בתחנה המרכזית ירדתי ואז
הבחנתי בה. מיד לאחר מכן, עליתי לאוטו-
בוס מס' 4, והנערה הופיעה אחרי. אינני
יודע איך, אבל מצאתי את עצמי יושב
לידה, ולפתע נפגשו עינינו והיא חיכה. גם
אני, לאחר דקות ספורות, אמרה היא:
"סליחה, מה השעה?" אמרתי לה שאין לי
שעון היות ואיבדתי אותו. (אגב, זה כבר
השעון השני שאני מאבד השנה. מוכשר,
לא?) בקיצור, ירדתי בתחנה של בית-
הכנסת הגדול, והיא — אחרי — משם הכי-
שכתי לרחוב אחד-העם, אלא שלפתע נעל-
כה מן האופק. סוף הסיפור הרי יודע
לכם, רחמנא ליצלן.

★ ★ ★
כימעט שנישקתי לטיפשעשרה, אותה
שמעתי אומרת באוטובוס: "אי-אפשר לשחק
איתו, בחיי. כל פעם שאנו משחקים מישחק
קטן וחברותי, הוא מנסה לנצח. טיפוס כזה
בחי!"

★ ★ ★ שטן, בת משק

עושה רושם חבוב מאוד, (1223/89) זה.
"נמאסו עלי השיחות על החתיכות, ומסו'
נות הצ'אצ'אצ'א — שבסופו של דבר
יוצאים מהן במפח-נפש, הרגשת ריקנות,
וצער על ביזבוז-הזמן. החלטתי שצריך
לטהר את האחירה; ולזאת דרושה בת'
משק, פשוטה, נעימה, ובעלת אופקים רח-
בים. או רותי, דחילק, הדביקי לי מספר,
ומספר שכזה שלא ירתיע את עבדך הנאמן

שהוא דרך אגב, בן 24.
עבדי הנאמן! לשרותך אני תמיד. יש
עוד בעיות? ממני, רותי.

★ ★ ★
רחה רחה
אני חוששת (1223/90) לאקוניות, משום
שאין לה מה לומר, מלבד שהיא סמינריס'
טית ורוצה להכתוב עם יצור אנושי. כאי-
לו שלא ידענו, נושאים להתכתבות? הכל
מכל. ואם היא רוצה תמונה? כאילו שאיני
כש יודעים. אגב, האם סיפרתי לכם שהיא
בת 18? ובכן, היא באמת כזאת.

★ ★ ★ מזכרת נצה

תיירת אמריקאית שביקרה באחד ממחנות
צה"ל, הנציחה תמונה זו. בה נראה (87/-
1223), הידוע יותר כמיקי, בחברתן של
שתי חיילות-המד. ... במכתב שקיבלתי מהתיירת, כתוב
מיקי, "התבקשתי בכל מחיר למצוא את
אותן חיילות, ולהעביר לידיתן העתק מ'
תמונה זו. או אם תוכלי ל... וכו' —
אהיה אסיר תודה."
על לא דבר, על לא דבר.

★ ★ ★
ונשמע מפי ארנבת: "... זה היה פשוט
חאוד. קוסם אחד אמר הופ, ו... הופ יצאת
החשדול. עכשיו אתה מבין איך נולדתי"

★ ★ ★ בודד בכרך

שמעי, הפעם יש לך עסק עם מישהו
רציני. וכי הכרת פעם מורה שלא יהיה
כוזה? (1223/88).
"תל-אביב היא כרך סואן וגדוש צעירים.
במקום שכזה, קשה לבן-אדם להרגיש טוב
בשעה שהוא בודד... לכן החלטתי להעזר
בך. ובכן, נהוג שמי שכותב צריך להציג
את עצמו תחילה, ואומנם זה לא כליכך
רציני, אבל... טוב, פה אני מתחרי. ואם
כן, גילי לא עונה למראהו כלומר, אני
נראה הרבה יותר צעיר מעשרים ושש

שנותי, ועד כה הצלחתי להוכיח אותו רק
בעזרת פינקס יוצא-צבא. נוסף לזאת (ולא
רק אומרים) — אני יפה-תואר. אדם ככול
אדם אחר, ובכל זאת עם משהו המאפיין
שחקני תיאטרון."
הוא בטח לא מתכוון לחיסרון כיוס! אבל
שקט! לא חשוב; עכשיו המורה מדבר:
"... והסיפור דעל מוסיקה קלאסית, מתמ'
טיקה ריאלית, ספריה, טיולים, קולנוע,
וכו' — אומנם מאוד נדוש, אך זו המציאות.
וזהו בערך מה שאפשר לכתוב במצב כזה
משועמם. או הייתי רוצה להכיר נערה
שאתהב גם היא את כל הדברים הנדושים
— והזכרתי, רצוני שתהיה יפה ויחד עם זאת
— צנועה. טיפוס של קיבוצניקית, אם כי
נשמע מזור לחפש קיבוצניקית כתל-אביב,
אבל בכל זאת. למעשה יכולה להיות גם
מקיבוץ, לא משנה.

"ולסיים: ברצוני להוסיף, שאיני מתכוון
להחליף שניים-שלושה מכתבים בלבד, אלא
ברצוני להיפגש אם אותה נערה לאחר
מכן."

המורה! אני מקוה שתסלח לי על ש'
תיקנתי את שגיאות הכתיב שלך. טוב?

עליהם לא כדאי לדבר

... מפני שאם פוקה הירש נראה
בזמן האחרון בגפו, אפשר להבין; כי הרי
אין עם מי לצאת — הוא כבר יצא עם
כול... ומה הפלא שלר' ליה דורון
הולך קלף משגע, עם הכישרונות והעיניים
שלה — גם זאת חוכמה? ... ואל תגידו
לי שלא שמעטם על הרומאן האחרון
של... אהם יודעים מי כן! זה המתאבד
בכל יום שני וחמישי, ובכל זאת, רק אל-
הים יודע איך נשאר נאמן לעצמו. ובכן,
זה קרה לו שוב. ומעשה שהיה כך היה:
יום ששי, השעה שעת חצות, כאשר לפתע
נפתחה הדלת — והיא הופיעה. הוא נשאר
עומד על מקומו, כמי שכפאו השד.
יכולתי לשמוע את לבו דופק כשהמבט
הזה — המבט שלה — כוועזע אותו כמוסי'
קה. ואז הוא לקח נשימה ארוכה, ועם
שארית כוחותיו אסף אותה אל בין זרועיו'
תיו. כן, הם רקדו. לעולם הוא לא ישכח
את דפיקות לבה, שהלמו כפטישים על חזהה,
לעולם לא ישכח את המנגינה הזאת, שתא'
מה להפליא את התופים ברקותיה, אכן,
היתה זו אהבה ממבט ראשון, ולא נשאר
מקום לספק, כי השניים נועדו זה לזו. אלא,
שאליה וקוצן בה, כי למחרת, כאשר
פרש לפניו את מרבד קסמיו, ועליו את
עצמו, וכל אשר לו, אכרה: "אתה באמת
נחמד מאוד, אבל עלי לחזור אל בעלי."
או אני שואלת אתכם, למה זה תמיד קורה
לאיירי בתן, שאם הוא כבר מתאהב בי
איזו אשה — היא שייכת למישהו אחר?
אבל גיחה, על זאת באמת לא כדאי לדבר.

99.9

כולל מסים ואחריות

הפטיכון האוטומטי למחצה רונטון 1961

נצחון לאיכות!

לאחר השיפורים הרבים שהוכנסו בפטיפון ה'
חדש "רונטון", מודל 1961, האוטומטי למחצה.
המחיר — 99.9 ל"י בלבד כולל מסים ואחריות.

- ★ מנוע בעל ארבעה קטבים
- ★ ארבע מהירויות
- ★ עצירה אוטומטית מדוייקת
- ★ ניתן לחיבור גם למקלט
- ★ סטריופוני

★ דרוש הדגמה בכל חנויות הענף

★ לפי דרישה גם במחזור (— 13 ל"י בלבד)

★ לאנשי צבא וכוחות הבטחון בחנויות השק"ם

חזק! חזק!

תעודה מס' 3495

אנו מאשרים בזה כי

מס' 901 ישראל

ובה בתחרות

"נהג זהיר 1061"

ליו תעודת כבוד לנהג

ה-9067 תעודת כבוד לנהג!